

РЕШЕНИЕ

№ 861

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7661** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ЮПЛ България“ ЕООД против заповед № РД11-1593/14.07.2022г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Процесната заповед е издадена на основание чл. 130, чл. 133, ал. 3, чл. 134, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на растенията (ЗЗР) по заявление вх. № 173/05.01.2022 г. на БАБХ, подадено от дружеството – жалбоподател с искане за регистрация на торове, подобрители на почвата, биологично активни вещества и хранителни субстрати. Със заповедта е отказана регистрация за пускане на пазара и употреба в Република България на продукта „ФЛОРЕА/ FLOREA“. Изложени са мотиви, че заявлението е разгледано съгласно указаното с определение № 7647/13.10.2021 г. по адм. д. № 6380/2021 г. на Административен съд София – град. Административният орган приел, че продуктът „ФЛОРЕА/ FLOREA“ е вече регистриран в БАБХ под търговското наименование „БМ СТАРТ“ с удостоверение за регистрация 199-2* на 16.12.2020 г. на дружеството, подало искането. Удостоверението е издадено на основание чл. 134, ал.

2 и ал. 6 от ЗЗР и Заповед 11-2598/20.11.2020 година на изпълнителния директор на БАБХ.

Посочва се в мотивите на оспорения акт и, че в чл. 4, ал. 5 от Наредба № 21/23.11.2016г. за условията и реда за регистрацията, етикетването и контрола на торове, подобрители на почвата, биологично активни вещества и хранителни субстрати (Наредбата) е предвидена облекчена процедура за регистрация на продукта, който е пуснат на пазара в други държави членки на Европейския съюз (ЕС), като законодателят влага смисъла за държава членка, различна от България, какъвто не е настоящият случай. Административният орган изложил и съображения, че във връзка с изпълнение на решение на Министерски съвет № 338/2017 г. за намаляване на регулаторната и административната тежест за бизнеса и Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност в сила от 18.12.2003 г., повторна регистрация на един и същи продукт се явява допълнителна административна тежест както за икономическите оператори, така и за администрацията. Посочва се в мотивите на процесната заповед и, че съгласно европейското законодателство, считано от 16.07.2022 г. се прилага нов Регламент (ЕС) 2019/1009 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на правила за предоставяне на пазара на ЕС продукти за наторяване и за изменение на Регламенти (ЕО) № 1069/2009 и (ЕО) № 1107/2009 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2003/2003, който регулира различни видове категории съставни материали и продуктови функционални категории. Регламент (ЕС) 2019/1009 дава право продуктът „ФЛОРЕА/ FLOREA“ да бъде пуснат на пазара с маркировка „СЕ“, при условие, че са изпълнени изискванията на регламента, при което продуктът не подлежи на регистрация по реда на ЗЗР.

Като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е постановена в установената писмена форма и от компетентен орган, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 1 от Устройствения правилник на БАБХ, чл.6, ал.1 и чл.134, ал.1 ЗЗР и чл.2, ал.1 от Наредбата. Заповедта не е нищожна на основание чл.177, ал.2 във вр. чл.173, ал.2 АПК, тъй като не противоречи на задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Приложеното в преписката определение № 7647/13.10.2021 г. по адм. д. № 6380/2021 г. на Административен съд София – град задължава административния орган да се произнесе по съществуващото на заявлението, което е сторено в случая. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Постановеният отказ обаче не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Именно с оглед последната следва да се тълкуват приложимите разпоредби – чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове. Приложимият в случая ЗЗР има за цел да уреди обществените отношения от видовете, посочени в чл.1 ЗЗР, между които е както опазването на растенията и растителните продукти от икономически важни вредители, така и изискванията към продуктите за растителна защита с цел защита на здравето на хората и животните и опазване на околната среда, биологичното им изпитване, тяхната употреба съгласно изискванията на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди (ОВ, L 309/71 от 24 ноември 2009 г.), и контрола върху производството, пускането на пазара, търговията, препаковането и употребата им. По-специално, целта по чл.1, т.7 ЗЗР налага регистрация на продукт, макар и идентичен по състава,

характеристиките и употребата си на вече регистриран продукт, когато последният се разпространява под различно име. Ето защо, не може да бъде споделено виждането в обратния смисъл, изразено в мотивите на оспорения акт. Видно от приложените в административната преписка писмени доказателства за регистрацията на продукта „БМ СТАРТ“, последният съответства по характеристиките си на този, за който е отказана регистрация в случая. Това съответствие не може да бъде основание за отказ, тъй като наименованието е съществен елемент на продукта в аспекта на търговията с него, в т. ч. пускането му на пазара. По същите съображения, несъстоятелни за мотивите, изложени в оспорената заповед, относно намаляване на административната тежест за икономическите оператори и администрацията. Подобно намаляване може да намери място само в случай, че не осуетява целите на закона, в т. ч. контрола върху продуктите.

Съгласно чл.142, ал.1 АПК, законосъобразността на оспорения акт се преценява към момента на издаването му, в случая – 14.07.2022г. Към този момент неприложим е бил Регламент (ЕС) 2019/1009, цитиран в мотивите на процесната заповед, в сила от 16.07.2022г. Преценено към настоящия момент на основание чл.142, ал.2 АПК, приложението му не обосновава извода, формиран от административния орган. Както е посочил последният, правната възможност продуктът да бъде пуснат на пазара с маркировка „СЕ“ изисква допълнителни условия. Доколкото не се установява същите да са налице, хипотетичната възможност не е предпоставка да бъде отказана регистрация така, както е поискана. Обратно, изрично се посочва в чл.130, ал.1 ЗЗР, че торове, подобрители на почвата, биологично активни вещества и хранителни субстрати се пускат на пазара и се употребяват след регистрация и издаване на удостоверение за пускане на пазара и употреба. В случая не се установява, нито се твърди да са налице обстоятелства измежду посочените в чл.130, ал.2 или чл.131 ЗЗР, представляващи основание регистрация да бъде отказана.

Не може да бъде споделено и виждането, че ал.5 на чл.4 от Наредбата е приложима само при заявен за регистрация продукт, който е пуснат на пазара в държава членка на ЕС, различна от Република България. Правото на ЕС цели да гарантира еднакъв правен режим на обществените отношения, спрямо които е приложимо, на цялата територия на всички държави членки. Уеднаквяването на правния режим означава, наред с другото, еднакво третиране без оглед на географски граници. Ето защо в случая, ако е намерил, че продуктът е вече пуснат на пазара в България, в какъвто смисъл могат да бъдат тълкувани в тази им част мотивите на процесната заповед, издателят ѝ е следвало да изиска в допълнение към заявлението и документите по т.1-3 на чл.4, ал.5 от Наредбата, преди да се произнесе по искането за регистрация.

По изложените съображения, не се установява в случая съществуването на основания за отказ по процесното искане за регистрация. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 650 лв., от които 50 лв. – държавна такса и 600 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно представените договор за правна защита и съдействие, фактура от 13.10.2022г. и преводно нареждане от 01.11.2022г. Предвид чл.2, ал.2 от Устройствения правилник на БАБХ, последната следва да възстанови сумата на разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД11-1593/14.07.2022г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните за произнасяне в тримесечен срок по заявление вх. № 173/05.01.2022г., със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Българската агенция по безопасност на храните да заплати на „ЮПЛ България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 650 (шестстотин и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: